

også af hensyn, der snarere kan betegnes som etiske eller hensyn til en fornuftig udnyttelse af naturressourcerne. Der kan også tages hensyn til dyrenes farlighed, ligesom når det drejer sig om indførsel af giftslanger for at holde dem privat. I denne forbindelse bemærkes, at justistministeriet og miljøministeriet, foranlediget af henvendelser fra zoologisk museum og herpetologisk forening, som er en forening af personer, der er interesserede i krybdyr, har konstateret et behov for at gennemføre et forbud mod privat hold af visse giftslanger og andre farlige krybdyr. Baggrunden for et sådant forbud er dels hensynet til omgivelserne, idet erfaringen viser, at krybdyr af denne art undertiden slipper løs, dels hensynet til ukyndige holdere af krybdyr, dels hensynet til dyrene selv. Der er enighed mellem de berørte ministerier og zoologiske eksperter om, at de pågældende dyr indebærer en betydelig risiko for mennesker. Et forbud vil blive begrænset mest muligt, og det er endvidere forudsat, at der skal være visse dispensationsmuligheder.

Til nr. 3

Naturfredningsloven har ikke detaljerede bestemmelser om tilsynet med overholdelsen af lovens bestemmelser eller med overholdelse af fredningsbestemmelser. Den gældende § 62 indeholder en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om tilsyn og pleje, og bestemmelsen er begrænset til at omfatte fredede områder.

Miljøministeriet har udstedt en bekendtgørelse om tilsyn og pleje (bekendtgørelse nr. 640 af 6. december 1983 om tilsyn og pleje af fredede områder m.m.), hvorefter amtsrådet (Hovedstadsrådet) er tilsynsmyndighed med hensyn til naturfredningslovens generelt regulerende bestemmelser og fredningsbestemmelser. Dette gælder dog ikke for arealer, der ejes af staten ved miljøministeriet, idet tilsynet med disse arealer varetages af skovstyrelsen. Endvidere er tilsynet med bestemmelser om fredning af plante- og dyrearter efter naturfredningslovens § 59 kun omfattet af ordningen, såfremt fredningen er begrænset til et eller flere bestemte geografiske områder. Baggrunden herfor er, at det ikke synes hensigtsmæssigt at pålægge amtsrådene at føre tilsyn med eksempelvis bekendtgørelse nr. 632 af 11. november 1980 om fredning af krybdyr og padder, der for hele landet forbyder indsamling m.m. af alle vildtlevende krybdyr og padder eller med bekendtgørelse nr. 23 af 25. januar 1984 om anvendelse af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Washington-konventionen).

Endelig er bekendtgørelser udstedt med hjemmel i naturfredningslovens § 60 om fredning af statejendom eller søterritoriet ikke umiddelbart omfattet af ordningen, idet tilsynsspørgsmålet for disse fredninger afgøres i forbindelse med udstedelsen af den enkelte bekendtgørelse.

Forslaget til en ny affattelse af § 62 er udarbejdet på grundlag af retshåndhævelsesbetænkningens forslag. Der er dog foretaget de justeringer, der er nødvendige af hensyn til den ovenfor beskrevne ordning, som der ikke tilsigtes nogen ændring i.

Bestemmelsen *stk. 1* henlægger tilsynet til amtsrådet (hovedstadsrådet), medmindre ministeren bestemmer andet. Det skal bemærkes, at begrebet fredningsbestemmelser også omfatter bestemmelser i fredningskendelser og -deklarationer efter den tidligere gældende lovgivning.

Tilsvarende foreslås i *stk. 2*, at amtsrådene (hovedstadsrådet) som tilsynsmyndighed, også skal påse, at påbud, forbud og vilkår overholdes.

Tilsynsmyndighedens forpligtelse efter almindelige forvaltningsretlige principper til at søge et ulovligt forhold lovliggjort lovfæstes i forslagets *stk. 3*. Det bemærkes, at for så vidt angår langt den overvejende del af de ulovligheder, der kan være tale om efter naturfredningslovgivningen, vil tilsynsmyndigheden ikke selv være i stand til at meddele dispensation eller tilladelse til at opretholde forholdet, idet kompetencen hertil vil ligge hos fredningsnævnet, eventuelt overfredningsnævnet.

Bestemmelsen i *stk. 4* er ny. Kommunalbestyrelsen er ikke tillagt egentlige myndighedsopgaver i naturfredningsloven bortset fra, at kommunalbestyrelsen kan rejse fredningssager. Da det imidlertid i en række tilfælde vil være kommunalbestyrelsen, der f.eks. i forbindelse med byggesagsbehandling, faktisk konstaterer forhold, der må antages at være i strid med naturfredningslovgivningen, foreslås det, at kommunalbestyrelsen pålægges pligt til i sådanne tilfælde at indberette forholdet til tilsynsmyndigheden.

Om den adgang, der i *stk. 5* foreslås for ministeren til at udstede nærmere regler om udøvelsen af tilsyns- og kontrolvirksomheden, bemærkes det, at det ikke er tanken at fastsætte nærmere bestemmelser om omfanget og hyppigheden af tilsynsmyndighedens kontrol i marken. Dette skyldes ikke mindst, at de bestemmelser, amtsrådene ifølge naturfredningslovgivningen skal føre tilsyn med overholdelsen af, er af meget forskellig karakter. Tilsynets hyppighed vil for så vidt angår de fredede områder således afhænge af områdets karakter, dets sårbarhed og dets anvendelse.